

anden Side, samt, endnu i højere Grad end hidtil, gjøre Danmark til Transitlandet mellem Norden og Syden.

Det kunde maaffee synes, at det vilde være tilstrækkeligt, for at sikke Tilveiebringelsen af den Capital, der er nødvendig til Jernbanens Forlængelse fra Roeskilde til Korsør, at Staten overtager den foreslaaede Rentegarantie alene for denne Capital; og Udvalget har derfor ogsaa opfattet sig det Spørgsmaal, om det var nødvendigt ogsaa at udstrække Rentegarantien til den Capital af $1\frac{1}{2}$ Millioner, der oprindeligen er anvendt paa Banen imellem Kjøbenhavn og Roeskilde. Men naar der sees hen til, at der er meddeelt det sjællandske Jernbaneselskab Eneret paa en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Roeskilde i et Tidsrum af 100 Aar fra 1844 af at regne, og at det benævnte Selskab under 1ste Mai 1851 har erholdt et Tilfagn om, at den Bevilling paa Eneret til Forlængelse af den mellem Kjøbenhavn og Roeskilde anlagte Jernbane til Korsør, som under 25de Mai 1844 allerede blev givet samme, kunde ventes fornyet indtil 1ste Januar 1853, saa vil det let erkjendes, at allerede deri ligge overveieende Grunde til ogsaa i denne Henseende at slutte sig til Lovforslaget; thi saalænge den Tidsfrist ikke var udløben, som i den kongelige Resolution af 1ste Mai s. A. er antydet for det sjællandske Jernbaneselskab til Enerets Erholdelse paa den Roeskildske Jernbanes Forlængelse til Korsør, vilde der vanskeligen kunne blive Tale om dette vigtige Foretagendes Begyndelse ved et andet Selskab eller paa anden Maade, og efter denue Tidsmins Udløb vilde Jernbaneforetagendet, naar enten en selvstændig Bane fra Roeskilde til Korsør skulde bygges, eller naar en Bane fra Kjøbenhavn til Korsør, med Omgaelse af Linien imellem Kjøbenhavn og Roeskilde, skulde anlægges, have at kæmpe med saamange Vanskeligheder og være forbundet med saa store Bekostninger, at den tilsigtede Besparing i den mulige Udgift, som Rentegarantien for de $1\frac{1}{2}$ Millioner i den roeskildske Jernbane kan paaføre Staten, sikkert derved vilde tilintetgjøres. Ogsaa fra Billighedens Side vilde med Joie Meget kunne indvendes mod en saadan Fremgangsmaade, hvorved det

wilde blive ganske upaaffjønnet, hvad der dog allerede er berirket til Communicationens Fremme ved det sjællandske Jernbaneselskabs Bestræbelser. Men at dette Selskab skulde være eller nogenstunde blive tilbøieligt til at gaae ind paa et Arrangement, hvorved dets Actionairers Stilling vilde blive langt uheldigere, end den nu er, idet Udgiften til at fremme det Foretagende, som fra Begyndelsen af har været dette Actieselskabs Hovedoie med, for stedse vilde blive tilintetgjort, er hverken at haabe eller at vente. Det vil heller ikke herved oversees, at det sjællandske Jernbaneselskab, foruden Banestrækningen mellem Kjøbenhavn og Roeskilde, eier betydelige Transportmidler, der ville komme Driften paa den hele Banestrækning imellem Kjøbenhavn og Korsør tilgode, og at det derfor ogsaa af denne Grund vil være en ikke liden Besparelse derved, at den roeskildske Jernbane bliver forlangt til Korsør ved det samme Selskab, som eier den førstnævnte Banestrækning. Alle disse Hensyn have gjort Udvalget det indlysende, at der heller ikke i finantseel Henseende vilde vindes Noget ved i saa Henseende at følge en anden Plan end Lovudkastets.

Et andet Punkt, som har været under Omtale i Udvalget, især paa Grund af flere Andragender, der ere indkomne til Rigsdagen fra Kjøbstæderne i Sjælland paa Routen fra Roeskilde til Korsør, er, hvorvidt det skulde være hensigtsmæssigt, i Loven noiere at bestemme Jernbanens Linie, saa at man erholdt Forvisning om, at denne kommer til at berøre eller idetmindste til at ligge i de vigtigste Kjøbstæders umiddelbare Nærhed. Udvalget er imidlertid overbevist om, at ligesom det af Alle maa erkjendes, at Rentabiliteten af et saadant Foretagende væsentligt er betinget af Banens størst mulige Fregvens, saaledes vilde ogsaa Alle samstemme i, at denne igjen er betinget af, at Banens Linie og Banegaardene og Høldespladsene blive saa hensigtsmæssigen anlagte som muligt. Vi sole os derfor ogsaa forvisfede om, at, da saaledes Actionairernes og Statens Interesse paa det Noieste falder sammen i dette Punkt, kan man trygt overlade det til Regjeringen, som i Almindelighed skal bedømme Anlægsplanerne og kontrollere Arbeidets Udførelse,